

SLOVENSKÉ
KOMORNÉ
DIVADLO

Dodo Gombár | Róbert Mankovecký

ŠTÚROVCI

(koncert zrušený)

Ondrej Koval', Marek Geisberg, Miloslav Král', Dano Heriban

Slovenské komorné divadlo Martin
uvádza v slovenskej premiére

Dodo Gombár | Róbert Mankovecký

ŠTÚROVCI

(koncert zrušený)

dramaturgia

Róbert Mankovecký

scéna

Marek Hollý

kostýmy

Alena Kobielská

hudba

Róbert Mankovecký

Miloslav Král'

réžia

Dodo Gombár

predstavenie vedie

Janka Nosálová

text sleduje

Darina Mázorová

Premiéra 8. decembra 2006

Druhá premiéra divadelnej sezóny 2006/2007

517. premiéra SKD Martin

Prvé uvedenie koncertnej verzie

25. júna 2006 v rámci festivalu Dotyky a spojenia

Ondrej Koval', Marek Gejšberg

Osoby a obsadenie

Ľudo

Marek Geišberg

Janko

Ondrej Koval'

Ondro

Miloslav Král'

Samo

Dano Heriban

Matka

Jana Olhová

Riaditeľ

Viliam Hriadel

Adela

Lucia Jašková

Marína

Milena Minichová

Bernolák

Róbert Mankovecký

Dr. Vlková

Petronela Valentová

Jano

Ján Barto

Medved'

Ján Kurhajec

Milena Minichová, Róbert Mankovecký

Rozhovor s režisérom Dodom Gombárom

Téma štúrovskej generácie je všeobecne známa aj vďaka veľkému priestoru, ktorý sa štúrovcom venuje na školách. Poznáme ich zásluhy v oblasti kodifikácie spisovnej slovenčiny, učíme sa naspamäť pár notoricky známych básní o národe, vlasti a slobode, osvojujeme si o nich vedomosti bez hlbšieho prehodnocovania faktov a súvislostí, akoby sme sa báli vidieť okrem ich nepopierateľných zásluh aj omyly a výhrady. Štúrovský mýtus zaujal autorskú dvojicu – režiséra Doda Gombára a dramaturga Róberta Mankoveckého natolko, že sa stal témou ich hudobnej inscenácie. Režiséra Doda Gombára som sa opýtala, prečo sa tvorbu klasikov slovenskej literatúry a histórie pokúsili interpretovať tak, ako ju nepoznáme.

Chceli sme od prvej chvíľe robiť niečo lokálne, čo je zaťažkané tradíciami. No a logicky nám napadla téma štúrovci. Nechceli sme sa vydať cestou rekonštrukcie príbehov ich osudov, to sa mi javí, že už tu bolo neraz. Začítal som sa do štúrovskej poézie poctivejšie a zistil som, že v ich básnickej tvorbe sa život odhaľuje oveľa viac, ako nájdeme o nich v životopisoch. Vybrali sme štyroch, podľa môjho názoru najreprezentatívnejších, pretože najrôznejších. Každý z nich je špecifický a je paradoxné, že pri vnímaní týchto bytostí v kontexte, sa mi Štúr javí ako človek, ktorý bol v prvom rade vynikajúci rečník, ale zdá sa, že tá skutočná múza pobozkala tých, ktorí boli okolo neho. Štúr bol najmä výborným stratégom, dnes by mládež povedala „namotávačom“. A aká je hrubá hranica od tohto bodu k demagógovi? Veľmi zručného v reči a formulovaní myšlienok... V jeho textoch, hlavne v jeho prejavoch a osobnej korešpondencii, je skrytých množstvo téz a fráz, ktoré sa

nám v dnešnom kontexte javia ako zvláštne národnostné kliše. Ale pozor! To neodsudzujem, práve naopak, núti ma to k hlbším úvahám.

Myslíš si, že keby sa taký charismatický človek, akým bol Štúr, obklopil tými správnymi ľuďmi dnes, založil by kapelu?

Možno je to až zvrátená hypotéza, zamýšľať sa nad tým, čo by bolo, keby štúrovi žili dnes. Akým spôsobom by komunikovali svoje názory. Ale túto zvrátenosť sme si položili na stôl vlastne ako prvú. Čo by bolo dnes s Mozartom? V súčasnosti sú držiteľmi kultu osobnosti a názorov, ktoré rešpektujeme, ktoré rešpektuje mladý človek, práve ľudia zo šoubiznisu, vytvárajúci image doby.

Základ inscenácie tvorí zhudobnená poézia štyroch osobností štúrovskej generácie – Štúra, Sládkoviča, Kráľa a Chalupku. Už tento prístup naznačuje, že to nebude klasická inscenácia, najmä ak ide o radikálnu a burcujúcu poéziu, ktorá môže v súčasnosti vyvolávať nacionalistické vášne.

Akonáhle je niečo burcujúce, máme v našej sentimentálnej Európe pocit, že to musí byť nacionalistické. Dokázať prinútiť človeka zamyslieť sa nad tým, kde žijeme, kde je naša vlasť, životný priestor, nie je v ničom ani v náznakoch scestné. Som presvedčený, že milovať svoju vlasť je možno nmoderné, ale zároveň to otvára dvere do Európy. Nevieť ako inak si máme uvedomovať dialky, keď nepochopíme pohľad z okna detskej izby. Bol by som celkom rád, keby sme sa zamysleli nad otázkou vlastnej suverenity v časopriestore 21. storočia.

V texte ideš tak ďaleko, že by si dokonca prepisoval čítanky. Myslíš si, že poézia, ktorú sa učíme na školách, nie je dosť reprezentatívna?

Tézu „prepísať čítanky“ myslíme metaforicky, ako ironický pokrik. Som za to, aby sa odhaľovali všetky farby akýchkoľvek hrdinov. Prevzali sme informácie bez toho, aby sme sa dívali otvorenými očami... V prvom rade mám potrebu pozeráť sa na štúrovcov ako na ľudí. Nemyslím len v tomto projekte, ale všeobecne. Pred 160 rokmi bola úplne iná doba, priznávam tento úzus, ale človek bol veľmi podobný. Zaujíma a vzrušuje ma teda oveľa viac v nich objavovať ľudí, ktorí majú svoje nálady, emócie a vášne.

Myslíš si, že sú štúrovi v našej kultúre preceňovaní? Minulosť sa stále učíme chápať heslovito. Oháňame sa ňou, ale pritom ju nepoznáme, a to isté platí aj o štúrovskej básnickej tvorbe.

Bol by som najradšej, keby si odpoved' na otázku, akí boli štúrovci a aká bola ich tvorba, sformuloval každý sám. Môj pocit je, že ich tvorba bola oveľa farebnejšia, ako ju vnímame dnes, že ich životné postoje boli poznačené oveľa väčšou neistotou, ako ju máme dnes, že to nemal ľahké ani sám Štúr. Boli medzi nimi výrazné názorové rozbroje. Štúr bol schopný svojich súputníkov odvieť od ich rodín, mileniiek a lások, povýšil ich poslanie na niečo ako lásku k národu, vlasteneckú lásku. Keď niečo také vyslovíte pri neformálnej debate, javí sa to dokonca ako krásne, ale keď s takýmito veľkými rečami a tézami vyjdete na javisko, stáva sa to riskantné.

Štúrovskú poéziu považuješ samu o sebe za krásnu, ale veľmi ľahko dezinterpretovateľnú. Inscenácia poukazuje aj na to, ako ľahko môžu byť vzletné myšlienky v inom kontexte zneužitú, aká jemná je hrana medzi národnými ideami a nacionalistickými postojmi.

Z celej duše nenávidím veci xenofóbneho charakteru, veci s rasovým, mocenským a demagogickým podtextom. Považujem sa za dosť kozmopolitne založeného svetoobčana, ktorý vníma fakt, že táto spoločnosť speje k zblížovaniu kultúr a vierovyznaní. Ale druhá strana mince? Ako je kto schopný vnímať toto volanie, volanie celku, volanie doby?? Jeden extrém je jasný a naháňa mi strach. Druhý extrém je ten, o ktorom hovorili štúrovci a snažíme sa o ňom hovoriť i my. S diskusiou na túto tému som sa stretol veľakrát. Odpoveď a objektívna pravda neexistuje. A na tejto hrane nejednoznačnosti sa cítim veľmi dobre. Neznášam štandardné divadlo, štandardné umenie, ktoré je bezbolestné. Potrebujem tvorivú kontroverznosť, vyvolávať rozporuplnosť reakcií. Som presvedčený, že táto inscenácia bude mať v sebe provokačný kód, pretože štúrovcov demýtizujeme a snímame z piedestálu. Ale napríklad pred tvorbou Sama Chalupku alebo Janka Kráľa sa hlboko skláňam. Je nutné zostať poctivý vo vnímaní súvislostí. Detaily nemôžeme povyšovať v tomto prípade nad celok. Celok v našom experimente, na rozhraní žánrov, je mimoriadne podstatný. Naša inscenácia má jednoznačnú až nekompromisnú pointu, ku ktorej sa hlásime. Koncert tejto skupiny mladých ľudí, ktorí sa identifikovali so svojimi gloriolami ovenčenými predkami sa neuskutoční. Je zrušený! Zámer bol taký, aby sme skončili v úplne inom žánri, v úplne inom skupenstve, aby sme skončili sami v sebe...

Zuzana Palenčíková

Milena Minichová, Lucia Jašková

Ale my
históriu máme.
Máme.
Od histórií iných
ona iná je.
Lebo iní nám ju písali.
Písali.
Aj keď sme o to
nikdy nestáli.
My na nikoho a na nič
sme nevplývali.
Ale vplývali na nás iní.
Nikto nestál pri nás.
Vždy my
sme stáli pri nich.
Nikoho sme nedobíjali.
Neprepadávali.
Ani nevraždili.
Boli sme dobíjaní.
Prepadávaní
a vraždení.
Len sme stále plakali
a s hlavami na zemi.
Potichu sme plakali.
A slzy nám
po líkach slovanských
padali a
stekali.
Ako prúd.
Ako temný prúd.
Ako dlhý prúd.
Tak slza
nech erbom naším je.
Nie Tatry
lež slza horúca.
Neskončili sme v prepadlisku.
Nehnijeme ani na smetisku.
Nepohltila nás diera čierna.

Stále platní sme na ihrisku.
Nekonečných stáročí.
Žijeme,
áno ešte žijeme.
A sme národ samostatný.
A sme národ slovenský.

(voľné zamyslenie sa nad národnou identitou, 2006)

Spojme sa, jedna krv, deti jednej mati:
upevníme spolu zväzok starý, svätý.
Spravme si raz takú zmluvu medzi nami,
že stratí aj peklo všetku moc nad nami.

Hlas mocný ozýva sa po celej krajine,
schádzajú sa bratia vo Svätom Martine.
Svätý Martin v Turci maličké mestečko,
rozšír sa jak lono, zmestí sa doň všetko.
Rozvite sa v horách, po poli kvetiny,
spievajte vy s nami, slovenské dievčiny.

Zišla sa tu drahá slovenská rodina,
z Kláštora, z Mošoviec, zo Sučian, z Martina.
Gemer, Zvolen, Nitra, Liptov - všetky kraje;
nebojte sa bratia, aj keď doba zlá je.
Z vrchov sa schádzame, to nevídal predok,
a Tatra sa teší, našej krivdy svedok.
Tatra, tá naša mať milá, zaplesala.
Vidí deň, ako za Svätopluka Kráľa.

Hory sa ozvali, doly zahučali,
na slávu Martina v Turci zavolali.
A pokiaľ sa Tatra Tatrou zvať bude len,
zostane Slovensku to vždy pamätný deň,
keď Slováč od vekov trápený, šliapaný
dokonal účty své s dávnymi vrahmi,
pre bratstvo, rovnosť, na budúcnosť slávnu
obnovil zas zmluvu rodnú, starodávnú.

*Kebych bol, ako nie, sokol sivokriely,
lietal by ponad Váh, jak obláčik biely -
ponad Váh by lietal, na Studenci býval:
čiže by sa pekne na ten Martin díval!*

(Janko Kráľ *Duma slovenská*, upravené a krátené,
1861)

Odpúšťam.

A o odpustenie žiadam.

Odpúšťam a sám.

Na kolená padám.

*Nad našou krajinou
začalo svitať.*

*Už nám odpustené je,
na hlavy nám znova padnú
kvapky večnej nádeje.*

*Bračekovci milí,
podme slobodu si pýtať.
Podme pýtať, podme!*

*Sami nám núkajú,
vtedy si ju berme,
keď nám ju dávajú.
Začalo svitať
nad našou dolinou,
podliak, kto nepôjde*

*i s jeho rodinou.
Bračekovci moji,
dlho nás moril kat;
či dneska, či zajtra
jedno nám je skapať.*

*Hor´ sa, chlapci, hor´ sa,
kým nepadne rosa,
za rána, za rosy.
najlepšie sa kosí.*

*Hor´ sa, chlapci, hor´,
kým ešte máme na to.
Najlepšie sa seká,
do kolien vlastných katov.
Hor´ sa, chlapci, hor´!*

(Janko Kráľ *Krajinská pieseň*, upravené, 1848)

Keby ja bol orol vták,
*vyletel bych nad oblak,
zaplieskal bych kridlami,
nad našimi Tatrami.*

*Tatra, pusté doliny,
ja váš vtáčik rodinný,
jak prst osamotený,
letím v blesku, hrmení!*

*Hrôza desí celý svet -
horký, ťažký je môj let,
víchrice ma zrážajú,
perká zo mňa padajú.*

*Dneska zima, zajtra dážď -
ty vlast' moja, nič nedbáš,
nedbáš, čo v tej hodine
tvoje vtáča zahynie!*

*A tvoj vták v krutom boji
o to všetko nestojí!
Radšej zhyynie na poli,
ako by žil v nevoľi.*

*A tvoj vták ďalej letí
búrkam divým v ústrety:
milší mu je voľný let,
jak ten celý šíry svet!*

(Janko Kráľ *Orol Vták*, 1845)

Letel šarkan vysoko,
chlapci pod ním stáli:
Vysoko si aj oni
životom žiadali.

Prišiel víchor, vychytil
chlapcom z rúk šarkana:
Tak utratí sa radosť
ďaleko púšťaná.

Už je šarkan v oblakoch,
motúz prsty reže:
Bez bolesti nechodia
veselosti svieže.

(Andrej Sládkovič *Šarkan*, 1862)

Náladu osamelosti
mám
ako šarkan šedivý
pohodovú náladu osamelosti
mám
ako šarkan šedivý
prijímam
všetky vzdušné
horkovzdušné prílivy
to mi však nevadí
nikto mi neradí
a to mám rád
nie je to osamelosť tá
bolestivá
je to osamelosť
čo dobrá občas býva
tá ktorá dopĺňa
obklopenie ľuďmi
ktorá vyhovuje
a stačí
to je môj život
nech sa páči

mne sa to páči
topánka netlačí
je v nej hustý príbeh
stlačený
čo malo prísť príde
nezostanem na zemi
príbeh v hlave beží
sme úplne svieži
museli sme prežiť
do duší nám sneží
kto druhému jamu kope
utopí sa možno
v cudzej rope
kto sa smeje naposledy
toho veľmi ľutujem
(Dodo Gombár, 2006)

Len si, vetry, povievajte
a po horách šepotajte,
tu na týchto horách rodných,
na výšinách na slobodných,
jak tu milo, jak tu voľno,
jak tu dobre, jak pokojno!

Tie ma túžby, tie ma moria,
tie mi pokoj duše boria,
nad nimi tam nad Dunajom,
čierne chmáry tiahnu krajom,
lež teraz sú tam zhrnuté,
nad Dunajom zavisnuté.

Len si, vetry, povievajte
a horami šepotajte,
tu na výškach otvorených,
zlatým slnkom ožiarených,
jak tu milo, jak tu voľno,
jak tu dobre, jak pokojno!
(Ľudovít Štúr *Na Výšinách*, krátené, 1846)

*Zajasal blesk jasnej zory
ponad vrchy, ponad hory:
zahučte, slovenské polia,
sloboda nás k činom volá.
Hore, za česť, slobodu
slovenskému národu.*

*Kto si Slovák z duše, z rodu,
teraz sa hlás ku národu;
rovnosť práva, život nový,
odmyká ústa, okovy.
Hore, za česť, slobodu
slovenskému národu!*

*Povedala vrana vrane,
že nás šklbať neprestane;
slúbov, rečí krásnych dosti -
veríme len skutočnosti.
Hore, za česť, slobodu
slovenskému národu.
(Janko Kráľ Slovo, 1861)*

*Zakvitli jablone, v susedovom sade,
utrápená matka, chodím po záhrade,
prechodím sa sama, po tráve zelenej:
Kedy mi už svitne, matke utrápenej,
či sa v mojom srdci ešte rozzelenie
aspoň za života jedno potešenie?
Potešenie moje, vták medzi vtákami,
spieva si za dvesto tichými horami.*

*Ref.:
Medzi sto spevcami, dľa jarného zvyku,
spieva si na šumnom malinovom kríku!*

*Potešenie moje preč z našej doliny,
ak' vítor prechodí ďaleké krajiny,
cudzia reč, cudzí zvyk, cudzie stretá všetko,*

*moje potešenie, moje dobré decko!
Odkvitli jablone v susedovom sade,
smutne vtáčik spieva tam v blízkej ohrade,
smutne vtáčik spieva na blízkej skoruši:
pokoj je už matke, tej predobrej duši:*

*Celé mesto plače, trúchli vidiek celý,
a syn pri smrteľnej, jaji! nebol posteli;
po tom celom svete smútok je hrobový,
Ale ani zmienky nieto o synovi.
(Janko Kráľ Návrat, upravené a krátené, 1851)*

*Dunaju náš tichý,
my ťa zanecháme,
veď na твоjich brehoch,
prístavu nemáme.*

*V dialke naše méty,
tam my poletíme,
tam našich rodákov,
zo sna prebudíme.*

*Hoci sa zatmilo,
slnko je nad nami,
ono nám raz svitne,
keď je pán Boh s nami.*

*Nesmúťme už bratia!
Už nám skoro svitne
a nad naším hrobom
nová sláva kvitne.*

*Nesmúťme už bratia!
Už nám v hlavách kvitne,
veď sa hromy stratia,
naša nádej svitne.*

*(Janko Kráľ Dunaju náš tichý...,
upravené a krátené, 1884)*

*Na Kráľovej holi
jasná vatra svieti?*

Svieti a okolo nej sedí dvanásť. . .

Mesiáčikov?

Dvanásť hôrných detí!

*Yes, švárna to junač,
ako jeden, všetci:
valašky im v pästi,
karabín na pleci;
v opasku širokom
pekných pár pištolí,
také deti rastú
na Kráľovej holi. -*

*Také detí rastú iba
na Kráľovej holi!*

*Nad Kráľovou hoľou
čierne mraky stáli,
ten náš milý národ
v ťažkom nám je žiali.*

*V tom našom národe
zle to tam, nedobre:
krivda za stôl sadla
pravda u dvier žobre. -*

*Do Kráľovej holi
bijú hromy z neba:
Hoj, ktože zastane,
národ náš, za teba?*

*Ref.:
Za teba, za teba a za mňa.
Nikto viac, nikto viac*

*sa nezastane.
Sami musíme.
Sami my musíme.
Do rúk zobrať zbrane!
Do rúk zobrať zbrane!*

*Pod Kráľovou hoľou
jasné šíky stoja,
kráľ volá: Do zbroje!
Ty rodinka moja!*

*Do zbroje! Kto si syn
svojho rodu hodný:
abože mi zahyň,
abo buď slobodný.*

(Samo Chalupka Kráľoholská, upravené, 1849)

*Ako dlho nám zostáva?
Zostáva nám posledný šľuk?
Alebo nám zostáva
posledných pár riadkov?
Spláchla voda stopy
v záhrade aj s predzáhradkou.
Vonku prší.
A príroda už nerobí
taký veľký hluk.
Len občas sa tak trošku
pripomenie.
Cez stromy mladé
a cez strechy, cez slamené.
Sa trošku pripomenie.
Poznačená príroda
pripomenie sa cez slabých,
čo občas menia
sa bez zvláštneho chcenia.
Menia sa na zlých.
Menia sa na mladých.*

(Dodo Gombár, 2006)

*Uvädnul si prenáhlo, kvet,
ty pekný kvet Hrona,
v duši tej svet opúšťala
v láske, viere k svojim stála,
zbožná Antigona.*

*Ani ten kvet rodné kraje
nezreli, keď vädlo,
ani tvor svoj ušlechtilý
do náručia nestúlili,
keď uvädľý padol.*

*A v srdci tom tolká láska
horela k tým krajom,
že sa mnela v jejich lone,
tam na živom šumnom Hrone,
obtočená rajom.*

*A k rodom ich koho srdce
túžobnejšie bilo?
Jako sestra k bratom zlatým
navráteným, drier odňatým,
tak sa k nim túlilo.*

*V týchto citoch, v tom nadšení
mizla tá postava,
duch sa to len byť pozdával,
a ten v ríšu duchov plával,
kde jeho oslava.*

*Pamiatka ti neuvädla,
ty nášho kraja kvet,
vzdychy jeho nech lietajú,
kde ti zvršky spočívajú,
kde zapadnul ti svet.*

*S nimi spolu i naše tam,
často tam zaletia,
bár aj túžby tvoje vrele,*

*už tam v zemi onemelé,
viac im neodvetia.*

(Ludovít Štúr A. O., 1853)

*Zleteli orly z Tatry, tiahnu na podolia,
ponad vysoké hory, ponad rovné polia:
preleteli cez Dunaj, cez tú šíru vodu,
sadli tam za pomedzím slovenskému
rodu.*

*Zasurmili surmity, volajú do zbroje:
povstal tábor, do šíkov zvíjajú sa voje;
a voj za vojom divým útokom ta letí,
kde boj na cára bijú tie slovänské deti.
Husté prachu kúdoly po poli valia sa,
zem dupotom a nebo rykom sa otriasa.-
A tá naša rodinka, tá slovänská čata,
už vám je zôkol-vôkol od vrahov obstatá.*

*Sto mečov sa každému nado hlavou blyští,
lež Slovan nečítava vrahov na bojišti,
ale morí.*

Ref.:

*- Hoj, mor ho! detvo môjho rodu,
kto kradmou rukou siahne na tvoju slobodu:
a čo i tam dušu dáš v tom boji divokom:
Mor ty len, a voľ nebyť, ako byť otrokom.*

(Samo Chalupka Mor ho, krátené, 1864)

*Ktože to tam spí? Mŕtvi, či živí?-
Ni posteľ, ani mohyla.-
Tu z bludu svitá úkaz pravdivý,
tu mŕtva láska ožila.*

Ref.:

*Padajú hviezdy, aj my padneme,
vädnú tie kvety, aj my zvädneme,
a klenoty hruda kryje:*

*Ale tie hviezdy predsa svietili,
a pekný život tie kvety žili,
a diamant v hrude nezhnije!*

*Marína moja, teda tak sme my
ako tie božie plamene,
ako tie kvety na chladnej zemi,
ako tie drahé kamene;
padajú hviezdy, aj my padneme,
vädnú tie kvety, aj my zvädneme,
a klenoty hruda kryje:
Ale tie hviezdy predsa svietili,
a pekný život tie kvety žili,
a diamant v hrude nezhnije!*

*Počúvaš tichý šepot tej rieky?
Či vieš, čo šum ten spomína?
To sú modliacej lásky náreky,
v ktorých mrie Víla – Marína.*

(Andrej Sládkovič *Marína*, krátené, 1845)

Použitá literatúra

Chalupka, Samo: Dielo. Bratislava : Tatran, 1979.

Kráľ, Janko: Súborné dielo. Bratislava : Slovenské vydavateľstvo krásnej literatúry, 1959.

Matuška, Alexander: Štúrovci.

Bratislava : Slovenský spisovateľ, 1981.

Sládkovič, Andrej: Poézia. Bratislava : Tatran, 1972.

Štúr, Ľudovít: Básne. Bratislava : Slovenské vydavateľstvo krásnej literatúry, 1954.

Marek Geišberg, Petronela Valentová, Milena Minichová

Scénu, stavbu, osvetlenie, zvuk, rekvizity, kostýmy a
parochne pod vedením Petra Klauďiniho
a Vladimíra Kubisa realizovali: Ján Purdiak, Róbert
Plánka, Dalibor Pročka, Milan Páleš, Zdenek Polášek,
Miroslav Kopas, Dušan Michalka, Jaroslav Daubner,
Marián Frkáň, Ján Kurhajec, Mária Brachňáková,
Soňa Mušáková, Marta Kalinová, Anna Paulovičová,
Zuzana Jankesová, Lila Pálešová a Nina Malková.

Vaša banka

SLOVEN SPORI

sporotel 0850 111 888

generálny partner

SKÁ
TEĽŇA

www.slsp.sk

Martín

, pod' do divadla!

Vychutnajte si divadelnú sezónu s pivom

Martíner

PREPOČTY V ČASE

MODULARITA

PREPOJITEĽNOSŤ

PREHLADNOSŤ

®

HUMAN - Komplexný informačný systém na spracovanie personalistiky, miezd a riadenie ľudských zdrojov, reprezentujúci prístupy top manažérov k riadeniu ľudských zdrojov a potreby personálnych riaditeľov argumentačne a objektívne prispievať k rozvoju jednotlivcov a pracovných kolektívov svojich organizácií. Zároveň reprezentuje desaťročné skúsenosti firmy HOUR, spol. s r. o. s vývojom, implementáciou a údržbou programov pre personalistiku a mzdy.

HOUR, spol. s r. o.

Veľký Diel 3323, 010 08 Žilina

tel.: 041/ 500 29 50, 565 52 43, fax: 041/ 565 40 15

e-mail: hourza@hour.sk, [http:// www.hour.sk](http://www.hour.sk)

HOUR
SOFTWARE

TREND TOP 2005

B A N K A R O K A

POBOČKA a OBCHODNÉ CENTRUM

M. R. Štefánika 70, 036 01 Martin

Tel.: 043/423 74 80-3

Fax: 043/423 74 84

POBOČKA

Obchodné centrum Turiec

Turiec 1 (TESCO), 036 01 Martin

Tel.: 043/427 04 67

Fax: 043/427 04 73

: **najlepší** po šiesty raz

partneri inscenácie

stavíme pre Vás

Stamart

*STAMART MARTIN, s.r.o.
Robotnícka 1A, Martin*

www.stamart.sk

T-GUM

Výroba výrobkov z lisovanej technickej gummy

Hlavná 432, 981 01 Hnúšťa, Slovensko

partner inscenácie

divadlo podporili

mediálni partneri

Informačný systém Turca
www.turiecinfo.sk

Pripravujeme

Pre všetkých, ktorých oslovila inscenácia Ivanov, pripravujeme divadelné spracovanie ďalšej hry nesmrteľného klasika ruskej literatúry Antona Pavloviča Čechova Čajka v réžii Doda Gombára. Témou hry, ktorá sa hemží neopätovanými láskami, je túžba uspieť vo svete a nájsť si v ňom svoje miesto. Kým v Ivanovovi sa autor zameriaval na životnú krízu muža v stredných rokoch, hlavnou postavou v Čajke je mladé dievča, ktoré sa túži stať herečkou a pre svoj sen je ochotné urobiť čokoľvek. Veľmi silný motív lásky k umeniu, pre ktorú je treba veľa obetovať, sa ponesie celou inscenáciou.

Program k inscenácii Štúrovci

zostavila **Zuzana Palenčíková**.

Jazyková redaktorka **Vlasta Kunovská**.

Foto **Braňo Konečný**.

Vizuál inscenácie **Marek Hollý**.

Layout bulletinu **Dalibor Palenčík**.

Tlač **P+M Turany**.

Slovenské komorné divadlo

Divadelná 1, 036 80 Martin

Tel.: 043/422 40 98 (spojovateľ)

www.divadlomartin.sk

riaditeľ Andrej Hrnčiar

umelecký šéf Miloslav Král

šéf výpravy Jozef Ciller

Zriaďovateľom SKD je Žilinský samosprávny kraj.

